

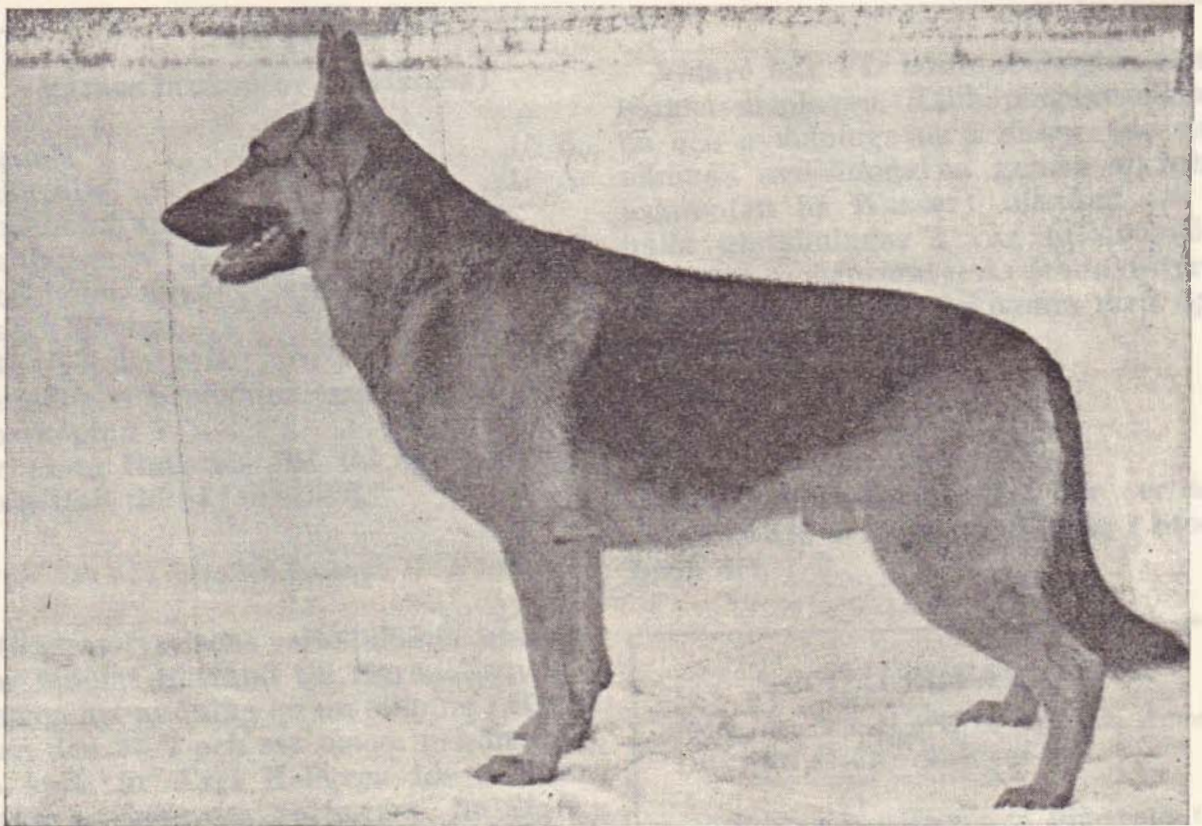
BRUKSHUNDEN

*Enligt avtal med Stockholmsavdelningen,
har Centralstyrelsen övertagit utgivandet
av tidskriften.*

*Låt om möjligt vaccinera Edra hundar, ty
detta underlättar utställnings- och täv-
lingsarrangemangen.*

SILVERLYANS DUX, 2667 TT, f. 16/6 1943, e. Champ
Rosenhofs Muck, 2318 PP, u. Aida av Asabo, 39 SS, står
till avelstjänst. Hänvändelse till Avelsrådet för schäfer.
Äg. Löjtnant Olof S. Karlsson, Lidingö 3. Tel. 65 61 43.
Äg. Löjtnant Olof F. Karlsson, Hövdingevägen 13, 3 tr.,
Lidingö 3. Tel. 65 61 43.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Centralstyrelse, Box 5029, Stockholm 5

Redaktör och ansvarig utgivare:
Sigfr. Sund, Pipersgatan 16, IV
Tel. 51 25 99

Skattmäst.: Kontorschef Th. Berneck,
Enskedevägen 98 C, Enskede

Centralstyrelsens och Stockholmsavdelningens
gemensamma expedition,

Helenelund, är öpp. kl. 11.00—16.00
Tel. 350950
Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad
med Svenska Kennelklubben

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm) 100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm) 60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm) 35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm) 20:- kr.
1/16sid. (25×70 mm) 10:- kr.
millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktionen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

Gynna Annonsörerna!

Vårens bruksprov (tävlingar)

Uppsala	15/5
Södertälje	18/5
Stockholm, spår- och rapport- samt anlagsprov	26/5
Stockholm, skydds-, sjukvård- och appellklass	1/6
SBK Göteborg	1/6
Föreningen Brukshundarna	8/6
Norrköping	15/6
Mellersta Hallands BK tid ej fastställd	
Halmstad tid ej fastställd.	

Utställningar

Centralstyrelsens verkställande utskott har lämnat tillstånd till Karlstadsavdelningen att anordna en utställning i Karlstad den 27/7 och att såsom prisdomare få kalla hr Axel Hellgren för schäfer (tikar), collie och rottweiler, hr Sigfr. Sund för schäfer (hundar) och dobermannpinscher samt för övriga raser hr Carring.

Tonnys

köttmjölskex är halva hundfödan

• Ras och ålder ha avgörande betydelse för hundens kost, men i varje fall är Tonnys Köttmjölskex en värdefull ingrediens. Det är en produkt av animaliska och vegetabiliska födoämnen, som ge bästa näring åt muskulatur och benbyggnad. Begär Tonny-Kexen.

A.B. TENGERS
HUNDBRÖDSFABRIK
LIDINGÖ

Vidare har VU beslutat delgiva Göteborgsavdelningen, Linköpingsavdelningen och avdelningarna i Skåne (de sistnämnda avdelningarna genom styrelseledamoten hr Wasser) tillstånd att få hålla utställningar i vår (Skåneavdelningarna gemensamt). Avdelningsstyrelserna skola till VU inkomma med uppgift om önskade dagar.

Stockholmsavdelningen har erhållit tillstånd att avhålla utställning i Stockholm den 7/9.

SCHÄFERVALPAR

födda den 1 maj e Erik Menveds Amor
Dsk HSB 69401 u Ylva 494 UU.

Fröken D. Glosemeyer, Djursholm 1.
Tel. 55 12 10.

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

Arg. 8

19

47

Nr 3-4

Ett tack och ett löfte

Med redaktörens benägna tillstånd har det beretts möjlighet för mig att till klubbens samtliga medlemmar få rikta de ord, som jag yttrade vid min avgång som ordförande vid klubbens årsstämma.

Då jag nu för andra gången lämnar Svenska Brukshundklubbens ledning, sker det med känslor av både saknad och glädje, saknad inför skilsmässan från alla gamla och nytillkomna styrelsemedlemmar, som under de gångna 25 åren blivit mina vänner. Samtidigt måste jag dock känna glädje vid tanken på att klubben under de senaste åren genomgått en enorm utveckling. När man som jag varit med från början, är det glädjande och intressant att se, hur klubben alltmer börjar svälla ut till en ren folkrörelse och detta blott 25 år efter det klubben grundades, en folkrörelse, som jag är förvissad om att alla såväl hundägare som hundhatare med glädje skola kunna se upp till.

Jag vill härmed tacka alla styrelsekamrater under de gångna åren för deras bistånd och överseende. Särskilt ber jag då få vända mig till direktörsassistent

Hydén, som samtidigt lämnar sin befattning som sekreterare inom styrelsen. Han har varit den mest utomordentliga sekreterare en ordförande kan önska sig. Vidare tackar jag vice ordföranden och skattmästaren samt alla andra, ingen nämnd och ingen glömd, för allt stöd de givit för klubbens bästa. När jag nu lämnar styrelsen, vill jag dock se framåt och önska klubben all framgång på den fortsatta vägen.

Under min tid som ordförande i klubben har jag brustit i mycket, då jag icke kunnat vara aktiv på fältet, utan egentligen endast kunnat ägna mig åt det organisatoriska arbetet. Sådan tidsställningen nu är har sporten och tävlingen en mycket större betydelse än förr och det är därför oerhört viktigt att i spetsen för klubben sätta en aktiv och

energisk man. När nu detta val fallit på civilingenjör Bjuke, till vilken jag nu överlämnar klubban, har ett ovanligt gott val gjorts. Han kommer att sköta ledningen av klubben med bestämdhet och energi, vilket den enligt min mening kommer att må gott av.

Redaktören skrev i de tackord, som han

Sven Rosengren

Årsberättelse

Svenska Brukshundklubbens Centralstyrelse får härmed avgiva följande berättelse:

Liksom tidigare har SBK under år 1946 kunnat glädja sig åt en snabb utveckling. Härtill har främst bidragit att sammanslagning ägt rum mellan Svenska Brukshundklubben och Svenska Draghundklubben. Organisationen räknade sålunda den 31 december 37 lokalavdelningar. Medlemsökningen har varit mycket tillfredsställande. Under året har lokalavdelningar tillkommit i Sandviken, Enköping och Linköping medan däremot avdelningen i Växjö upplösts. SBK täcker numera hela landet från Malmö till Kiruna.

Intresset för hundsporten har även under år 1946 varit i stigande. Sålunda har antalet stamboksförda hundar tillhörande brukshundraserna varit rekordartat stort. Särskilt markant har ökningen varit beträffande schäfer och collie.

Liksom under tidigare år har klubben fortsatt att fördjupa samarbetet med olika myndigheter och främst då Arméhundväsendet, som i olika sammanhang lämnat klubben betydande stöd genom medverkan vid bruksprov och genom att tillhandahålla föredragshållare och instruktörer. Klubben har under verksamhetsåret i viss utsträckning kunnat disponera det till sammanlagt 3000 kronor uppgående statsanslaget för frivilliga tjänstehundväsendet.

Valpsjukan har beklagligtvis även under år 1946 i betydande omfattning förskjutit tidpunkten för kurser, utställningar och bruksprov. Utställningarna måste således inskränkas till 3, nämligen i Borås, Sunds-

riktade till mig i förra numret, att han hoppades, att jag ej skulle glömma min gamla klubb. Detta kommer ej heller att ske, och då klubben hade den stora vänligheten att utse mig till dess förste och ende HEDERSORDFÖRANDE, kommer jag att taga denna hedersbetygelse som en förpliktelse att allt framgent, så länge mina krafter och möjligheter tillåta, stödja klubben i dess gagnariska verksamhet.

Sven Rosengren.

vall och Stockholm, den sistnämnda i samarbete med Arméhundväsendet. Samtliga räknade ett stort deltagarantal och uppvisade ett gott hundmaterial, särskilt vad utställningen i Stockholm den 29 september beträffar, som var ovanligt omfattande. Särskilt schäfergruppen var mycket stor och bidragande orsak härtill var, att klubben hade förmånen att som prisdomare för denna ras utnyttja presidenten i British Alsatian Association, Lt. Colonel James Baldwin som domare. För rottweiler fungerade som domare hedersordföranden i Schweizerischer Rottweilerklub, Direktor A. Klotz.

Bruksprov eller draghundstävlingar ha ägt rum på följande platser och dagar:

Bruksprov:

Södertälje den 7 april,
Norrköping den 28 april,
Trollhättan den 5 maj,
Uppsala den 30 maj,
Stockholm den 10 juni,
Gävle den 1 september,
Varberg den 1 september,
Västerås den 8 september,
Göteborg den 15 september,
Stockholm den 22 september,
Stockholm den 28 september (NM),
Norrköping den 6 oktober (Rikssegrarpr.),
Göteborg den 13 oktober,
Uppsala den 20 oktober,
Hälsingborg den 20 oktober,
Nynäshamn den 27 oktober.

Nationella draghundstävlingar:

Örnsköldsvik den 27 januari,
Östersund den 3 februari,
Umeå den 3 februari,
Boden den 17 februari,
Sundsvall den 3 mars (SM),
Kiruna den 17 mars.

Förutom de nämnda voro ytterligare 3 nationella tävlingar planerade, vilka dock måste inställas, varav 2 i Västerås och Nynköping på grund av snöbrist och 1 i Karlstad på grund av valpsjuka.

Rikssegrarprovet avhölls i Norrköping och därvid erhöles följande hundar mästerskapstiteln: rottweilern Ch Roy av Wennberga, 577 SS, i skyddshundsklassen; schäfern Dixia, 806 NN, i spårhundsklassen, och riesenschnauzern Prince Noir, 651 RR, i rapporthundsklassen.

Genom enskilda medlemmars försorg har viss utbildning av hundar för blinda ägt rum.

Vallhundsutbildningen omlades under 1946 på ett sådant sätt, att Svenska Fåravelsföreningen anordnade en kurs för fårherdar i vallning på Berga Säteri och Hamra egendom, vilken kurs avslutades med ett vallhundsprov i begränsad omfattning å Hamra egendom den 13 september. SBK samverkade såväl vid kursen som vid provet.

Den av Stockholmsavdelningen utgivna tidskriften »Brukshunden» har utkommit med 10 häften, varav två dubbelnummer, på sammanlagt 188 sidor.

I fråga om internationellt samarbete hade SBK den 28 september anordnat det första nordiska mästerskapsprovet, som ägde rum i Stockholm för spårhundar. Samtidigt ägde en landskamp mellan Finland och Sverige rum beträffande rapport- och skyddshundar. Nordiska Mästerskaps-titeln erövrades av den svenska schäfer-tiken Dixia, 806 NN. Landskampen medförde knappa svenska segrar. I samband med dessa prov återupptogs överläggningarna rörande fortsatt samarbete, och SBK antog en inbjudan från Finland till Nordiska Mästerskap på hösten 1947.

Klubben har över hela landet väl samarbetat med pressen, som på ett sakförståndigt sätt behandlat klubbens verksamhet. Även i radio har brukshundsarbetet behandlats. I några filmer har utbildningen av brukshundar och deras arbete behandlats. Särskilt har collierasen populariserats genom en känd filmserie.

Klubbens förtjänstmedalj har under året tilldelats kontorschef Th. Berneck, verk-mästare E. Guldbrandson, fotograf U. Friberg och tulltjänsteman Axel Tingström.

Klubbens ekonomiska ställning framgår av bilagda balansräkning samt vinst- och förlusträkning. Styrelsen föreslår att disponibla medel överföras i ny räkning.

Klubbens styrelse har under året utgjorts av direktör Sven Rosengren, ordförande, direktör Oscar Björklund, vice ordförande, civilingeniör N. Rob. Bjuke, vice ordförande, direktörsassistent S. Hydén, sekreterare, kontorschef Th. Berneck, skattmästare, kriminalöverkonstapel S. Sund, köpman A. Hellgren, köpman A. Wallin, revisor G.

Holmén, fabrikör H. Widgren, polisöverkonstapel E. Stohm och ingenjör S. Lindeberg med veterinär P. Viridén, konsulent S. Sixtensson, bankdirektör Knut Olow, herr Ragnar Frödin och doktor E. Malmström som suppleanter. Som konsulterande militär ledamot har överstelöjtnant E. Edström och som konsulterande ledamot för polisväsendet har statspolisintendent Georg Thulin tillhört styrelsen.

I tur att avgå vid årsstämman äro utom ordföranden hrr Bjuke, Hydén, Berneck och Sund samt av suppleanterna hrr Olow, Sixtensson och Wennberg. Avsägelse föreligger därutöver från herr Björklund.

Till sist vill styrelsen uttala sitt tack till alla offentliga och privata organisationer samt enskilda personer, som genom insatser av olika slag bidragit till att föra brukshundsrörelsen framåt i vårt land.

Stockholm i mars 1947.

För styrelsen

Sven Rosengren

Oscar Björklund

Th. Berneck

Sven Hydén

Axel Hellgren

Revisionsberättelse

Undertecknade, som utsetts att granska Svenska Brukshundklubbens räkenskaper och styrelsens förvaltning för räkenskapsåret 1946 få efter verkställd revision av-giva följande berättelse:

Resultatet av klubbens rörelse och verksamhet under sagda tid framgår av styrelsens förvaltningsberättelse och där intagna balans-, vinst- och förlusträkning, som befunnits överensstämma med räkenskaperna.

Räkenskaperna äro förda överskådligt och med reda och ordning och vi tillstyrka att den uppgjorda balansräkningen fastställs samt att styrelsen beviljas full ansvarsfrihet för förvaltningen under den tid revisionen omfattar.

Stockholm den 13 mars 1947.

Olof Elg

Harry Karlsson

**Prövningsordningarna
distribueras genom resp. lokalstyrelser
till ett pris à kr. 1:50**

Svenska Brukshundklubbens Centralstyrelse

Balansräkning 1946

<i>Tillgångar:</i>	1/1		31/12	
Kassabehållning	62:61		156:74	
Postgiro­räkning				
grundavgift	5:—		5:—	
innestående	615:57	620:57	478:61	483:61
Bankräkningar				
checkräkning	20:77		163:02	
sparkasseräkning	1.625:—	1.645:77	2.328:95	3.455:22
Fordringar				
Varbergsavd. medl.avg. fö­r 1945		208:—		
Föreningen Brukshundarna medl.avg. för 1946			12:—	
Södertäljeavdelningen fö­r pärmar och protokoll			29:15	
Norrköpingsavdelningen fö­r plaketter			12:—	
Anmälningsavgift till utst.			15:—	68:15
Förlagsartiklar, diverse		588:76		619:42
Arméhundchefen för samman­ träden m.m. 1946—47				300:—
Diverse inventarier		1:—		1:—
		<u>S:a kronor 3.126:71</u>		<u>5 247:16</u>
<i>Skulder:</i>				
Statsanslag till instr.kurser ..				1.200:—
Filmfonden				
Jonas Widlund			25:—	
Umeåavdelningen			18:—	
Södertäljeavdelningen			62:—	
Västeråsavdelningen			30:—	135:—
Sthlmsavd. enl. kontokurant ..		482:58		271:95
Boråsavdelningen andel av utg. fö­r utst.				60:27
Medlemsavgifter för 1947				
Norrköpingsavd. 15 st.			60:—	
Linköpingsavd. 48 »			192:—	
Sandvikens avd. 19 »			76:—	328:—
Diverse personer		463:73		
Gåvor till priser		55:—		
<i>Överskottsmedel:</i>				
kvarstående från 1944	2.573:27			
1945 års underskott	447:87	2.125:40		2.125:40
1946 års överskott			1.126:54	3.251:94
		<u>S:a kronor 3.126:71</u>		<u>5.247:16</u>

Vinst- och förlusträkning för 1946

	<i>Vinster:</i>	<i>Förluster:</i>
Anslag: Röda Korset	300:—	
Staten	<u>1.800:—</u>	2.100:—
Medlemsavgifter	9.200:—	
Utställningar och bruksprov		
Åbotävlingen 1945		22:90
Malmöutställningen 1945	378:87	
Varbergsutställningen 1945	160:21	
Draghunds-SM		50:—
Borasutställningen 1946	1.068:50	
Sundsvallsutställningen 1946	236:77	
Stockholmsutställningen 1946	<u>983:82</u>	2.289:09
Rikssegrarprovet 1946		357:75
Nordiska Mästerskapet		2.319:04
Porton	526:15	
Telefonavgifter	<u>225:35</u>	751:50
Kontorsmateriel och trycksaker		637:45
Hyror		600:—
Löner		3.050:—
Diverse utgifter		
årsmötet, lokalhyra	33:—	
årsmötet, resebidrag	615:40	
bidrag till lokalavdelningar	50:—	
omkostnader för föredrag och instruktion hos lokalavdelningar	163:—	
Arméhundchefen för sammanträden m.m. 1945—46	300:—	
ersättning för postärenden och extra hjälp på expeditionen	214:—	
medaljer	39:61	
skänkta priser	167:35	
försäkringar, reparationer, transporter m.m.	<u>120:89</u>	1.703:25
Räntor för 1945 och 1946		80:96
Överskott å vaccin		94:—
Tidskriften		3.659:70
Avskrivningar		
å fordran den 1/1 1946	20:—	
stambokföringsavgift	<u>5:—</u>	25:—
Överskott		<u>1.126:54</u>
Summa kronor	14.303:13	14.303:13

Kungl. Medicinalstyrelsens mening:

Låt vaccinera Eder hund mot valpsjuka! Följ maningen, det lönar sig!

En recension

Ur *AB saxa* vi följande:

Isak Carlin:

LYDIGARE HUNDAR

En märklig kynologisk apologi

På Norstedts förlag har nyligen utgivits en bok med titeln »Lydigare hundar». Boken, som till författare har Sven Hydén och Axel Hellgren måste betecknas såsom märklig, enär författarna sedan länge tillhört de tongivande kynologiska kretsarna här i landet. De i boken framförda synpunkterna kan därför tillmätas rang, heder och värdighet av en svensk kynologisk självbekännelse, något som har sin stora betydelse icke blott för hundägare utan även och detta icke minst för den stora allmänheten. Visserligen framhåller författarna i ingressen att de är fullt medvetna om bokens brister. Men även om man gärna krediterar dem för allt som icke blivit sagt, kan de med den angivna reservationen likväl icke undandra sig ansvaret för vad som blivit tryckt.

Boktiteln »Lydigare hundar» kommer en att tro, att man skall konfronteras med ett arbete om det sätt, på vilket man skall få hundarna att lättare och bättre anpassa sig efter människans vilja. Men detta är ingalunda fallet. Boken spänner över väsentligt mycket större områden och avhandlar sådana saker som val av hund, en del rasbeskrivningar, hundmat, hundutställningar m. m. Hade författarna nöjt sig med att avhandla själva dressyrfrågan och därmed sammanhängande detaljer, skulle boken, med ett avsevärt mindre sidantal, kunnat bli något så när acceptabel. Men i bokens nuvarande utformning har författarna icke blott avslöjat en betydande teoretisk kunskapsbrist utan även framfört synpunkter, som måste på det allvarligaste påtalas.

Beträffande den del av boken som avhandlar den s. k. dressyren, finns i stort sett intet att erinra mot den deskriptiva framställningen. I fråga om skyddshundsdressyren märker man tydligt att författarna utför en synnerligen besvärlig balansgång, en seglats mellan Scylla och Charybdis. För att tillmötesgå den stora skaran av skyddshudentusiaster, som finns inom brukshundsläget, söker de å ena sidan försvara skyddshundsdressyren men å andra sidan varna privatpersoner för att kritiskt ägna sig åt denna dressyrform. Jag vill för

min personliga del här begagna tillfället att än en gång med skärpa framhålla att en skyddsdresserad hund måste betraktas som farlig för den allmänna säkerheten även om den har föraren i sällskap. En skyddsdresserad hund kan nämligen lätt råka i en sådan situation, att han tror att han skall ingripa i händelseförloppet, även om han inte blivit beordrad därtill. Allt tal om att en rätt dresserad skyddshund endast angriper på kommando är felaktigt och farligt. Man måste på denna grund uppställa den fodran att skyddsdressyr av hundar endast får verkställas med djur, som är avsedda för vissa speciella ändamål och att de efter dylik utbildning måste hållas på sådant sätt, att de under inga förhållanden kan skada människor eller djur. En inställning som motsäger denna princip måste enligt mitt förmenande betraktas såsom asocial och dess förespråkare bör förvisas från hunddressyrens arena.

Kapiteln om vall- och draghundar är formellt välskrivna och sakliga. Man måste emellertid beklaga att inte de schweiziska vallhundarna omnämnts. Dessa är visserligen icke representerade här i landet, men de har så framstående vallegenskaper, att ett påpekande av rasernas existens hade varit på sin plats.

Egendomligt nog innehåller boken en utläggning om hundens diet. Med bästa vilja i världen kan jag inte förstå, vad denna har med hundens dressyrfrågor att göra. Hela framställningen om hundens föda kunde saklöst ha utelämnats, i all synnerhet som den är både ofullständig och felaktig. Moroten tycks alla kvasivetenskapligt bildade s. k. kynologer ha fått på hjärnan, och det tycks som om det skulle vara omöjligt att få den därifrån, åtminstone på förståndsväg. Till författarnas upplysning kan nämnas, att moroten inte innehåller A-vitamin utan i stället ett provitamin, karotin, som i organismen omvandlas till A-vitamin. Den stackars moroten kan heller inte, som författarna anger, »täcka hundens vitaminbehov och därmed förekomma bristsjukdomar, hudirritationer m. m.». Påståendet att hunden hinner »smälta maten» till sista rastningen, om den utfodras senast kl. 18, är naturligtvis en sanning med stor modifikation, enär hundmagens tömning är beroende av ett flertal faktorer såsom födans art, hundens rörelser, psykiska influenser, portionens storlek m. m. Ett är likväl säkert, att om man ger hunden ett ordentligt middagsmål kl. 18, så

har magen icke hunnit att tömmas, tills dess man går ut med hunden för kvällsvädningen, vilket i regel brukar ske mellan kl. 21 och 22. Påpekas bör även, att författarna icke tycks ha en aning om, att frukt av alla slag är ett mycket omtyckt och desslikes värdefullt näringsmedel för hundar.

Bokens otvivelaktigt allra svagaste delar är de, där författarna etablerat sig som djur- resp. hundpsykologer. Något så ovederhäftigt, svamligt och formellt underhaltigt får man leta efter i modern litteratur på området i fråga. Man bör härvid hålla i minnet, att både Hydén och Hellgren tillhör brukshundsklubbens styrelse, Hydén dessutom Sv. Kennelklubbens styrelse såsom ordinarie ledamot.

Författarna skiljer på uppfostran och dressyr. Inom det förstnämnda begreppet inrangeras rumsrenhetens inlärande, vänjandet vid att vara ensam, användandet av leksaker, halsband- och koppelvana samt lystring till namnet. Till dressyr räknas allting annat från linförighet till blindledare. En dylik distinktion visar bäst hur främmande författarna är för psykologins grunder och hur ringa kunskap de äger om de ting de talar. Enligt vanligt resp. psykologiskt språkbruk är begreppet dressyr till sitt omfång väsentligt mycket mindre än begreppet uppfostran, av vilket det kan anses utgöra en del. Dressyren användes på ett primitivare stadium av individens utveckling, då det nämligen gäller att få fram en del enkla, okomplicerade betingade reflexer. Uppfostran åter tar vid när förstånds- och känslolivet kunnat komma med i spelet. I själva verket kan man väl knappast tala om annat än dressyr, då det gäller hunden. I varje fall har författarna vänt upp och ner på begreppen. Det som av dem betecknats som uppfostran borde kallats dressyr, och det som fått gå under namnet dressyr avancerad dressyr eller möjligen uppfostran i mycket inskränkt bemärkelse.

Författarna befinner sig tydligen även kvar på den antropomorfistiska uppfattningens utvecklingsplan. Förmänskligandet av hunden synes vara deras uppfattning, trots ett valhant försök till annan inställning (sid. 45). På sid. 39 förekommer emellertid följande praktblomster av antropomorfism: »Man skall se till att hunden finner en glädje i att göra ägaren belåten — — — härvid har man att bygga på att hunden ganska snart uppfattar huruvida ägaren är nöjd med hundens uppförande — — hunden märker ägarens tillfredsställelse».

Många fler exempel skulle kunna anföras på författarnas obefintliga kunskaper på djurpsykologins område, men det refererade må vara nog.

På tal om utställningar säges (sid. 167): »Av viss betydelse är själva uppvisandet av hunden, då man naturligtvis skall låta hundens fördelar komma till sin rätt och hans nackdelar om möjligt bör undanskymmas. Även här finns mest att göra med hundar som trimmas, ty genom en skicklig trimning kan vissa detaljer framhävas eller döljas.» En i sanning snygg utställningsmoral! Här predikar helt frankt en medlem av Svenska kennelklubbens styrelse att en utställare i största möjliga mån skall söka dra prisdomarna vid näsan! En dylik inställning kan icke nog skarpt fördömas, såväl från allmän moralisk som från arvsbiologisk synpunkt. Skall det verkligen vara nödvändigt att så här offentligt klargöra för en ledamot av kennelklubbens styrelse, att ju mer en utställare lyckas i sina strävanden att föra prisdomarna bakom ljuset, desto sämre hundar blir vi begåvade med här i landet?

Kapitlet om utställningar, om s. k. problemhundar, hundslagsmål m. fl. innehåller talrika praktiska och teoretiska felaktigheter av sådant slag, att man förvånar sig över att sådant kunnat skrivas. Påpekas bör kanske särskilt att Svenska kennelklubben icke är något statligt sanktionerad organisation här i landet för utfärdandet av »stämplade» stamtavlor. Kennelklubben är en helt privat sammanslutning, utan någon som helst offentlig eller statlig karaktär.

En bok som »Lydigare hundar», som avser att vara en handledning vid dressyr av hundar, borde varit utrustad med ett rikligt och förstklassigt bildmaterial. Så är långt ifrån fallet. En stor del åskådningsmaterial saknas, en del är av mindre god kvalitet.

Den svenska kynologiska litteraturen är icke omfattande. Den har icke berikats genom boken »Lydigare hundar».

*

Veterinär Isak Carlin är sedan länge känd som en motståndare till svenskt kennelväsende. Recensionen torde därför i huvudsak ha tillkommit som ett led i Carlins strävanden att i första hand skada Svenska Kennelklubben och dess ledning. Vad mig själv beträffar tar jag helt avstånd från

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Vi har haft årsstämma. Ombud från avdelningarna, från Boden i norr och från Malmö i söder, har gästade huvudstaden. Även gotlandsavdelningen var representerad. Mest glädjande var emellertid att få träffa samman med ombuden från norrlandsklubbarna, som jag hoppas få tillfälle besöka instundande sommar. I juni månad, då jag har semester, har jag tänkt göra en resa norrut för att prata hund.

Enligt lagen om djurskydd, som tillkom år 1944, är det förbjudet att kupera öron på hundar. Förbudet, som inte trädde i kraft genast, har genom Kungl. Maj:ts kungörelse av den 28/2 1947 satts i kraft fr. o. m. den 1 april 1947.

Med anledning av att en speciell i Danmark förekommande infektionssjukdom, kallad *Leptospira canicola*, har Kungl. Medicinalstyrelsen skärpt bestämmelserna vid import av hundar från både Danmark och Holland, vilken skärpning gäller fr. o. m. den 1 april 1947.

Numera — till följd av importregleringen — fordras tillstånd från Statens Livsmedelskommission att utföra valuta för inköp av hundar från utlandet. Ansökningsblanketter kunna rekvideras från Statens Livsmedelskommission, Kommendörs-gatan 30, Stockholm.

Enligt meddelande från Svenska Kennelklubben, har till följd av betydligt ökade omkostnader SKK:s styrelse ansett sig nödsakad att från den 1 april 1947 höja registreringsavgifterna till 5 kronor per valp vid registrering av valpkull och 8 kro-

Carlins kommentarer, och jag tror, att våra medlemmar på de flesta punkter är av annan uppfattning än Carlin, vars veterinära kunskap — åtminstone vad det beträffar hundar — är ostridig, men som — då det blir fråga om hunddressyr — inte äger ett spår av erfarenhet, utan är, för att använda hans egna ord, på detta område en »kvasivetenskapligt bildad kynolog», och mer ansluter sig till de ytterst välvilliga recensioner, som förekommit i andra tidningar. — Läs boken och döm själv!

Sigfr. Sund

nor vid registrering av enskild hund. — *I samband härmed vill jag uppmana alla uppfödare att låta registrera sina valpkullar och eventuella spekulanter att inte mota någon till försäljning utbjuden valp med mindre än att den åtföljes av Svenska Kennelklubbens registreringsbok.*

Det torde vara bekant, att det i landet finnes en del »kennelsammanslutningar» av mera privat natur och som inte är godkända av Svenska Kennelklubben, i vars stadgars 3 § bl. a. står, att medlem av Svenska Kennelassociationen icke får tillhöra kynologisk förening eller sammanslutning, som icke är godkänd av SKK.

I bestämmelserna för Svenska Kennelklubbens utställningsbestämmelser heter det vidare, att »person, som tillhör kynologisk förening, vilken icke är erkänd av SKK må ej delta i utställningen. Ej heller må person, som under året deltagit i icke erkänd förenings utställning eller bruksprov, delta, såframt ej SKK:s styrelse för varje särskilt fall lämnar sitt medgivande».

Är det något som Du har på hjärtat och som Du anser bör komma till andra medlemmars kännedom skriv om detta till redaktionen, som sedan sköter om spridningen!

På grund av tidsläget har tryckningskostnaderna ökat i oroväckande grad, varför ett ekonomiskt tillskott är påkallat. Då »Brukshunden» är klubbens gemensamma egendom och vars utgivande är nödvändigt, vill jag härmed bedja varje avdelning att till varje nummer skaffa åtminstone en annons, stor eller liten. Sätt igång! *Av annonsintäkterna får respektive avdelning behålla 20 %.*

Härförleden hade jag nöjet gästa den livaktiga boråsavdelningen och höll ett föredrag inför en sakkunnig och tacksam publik, som därför fick tillfälle att se direktör Henrik Andreassons utmärkta instruktionsfilm. På söndagen skulle jag — enligt uppgjord plan — ha besökt vår göteborgsavdelning, som kallat sina medlemmar till Ringön för att bevista en dressyrdemonstration. Av detta blev emellertid intet, ty den gode Ljungberg från Borås, som

Nyimporterade *JOGGI von der ELFENWIESE*
SHSB nr 97450 f 28 maj 1945, e Erlo von Erlenmoos SHSB 85076, u Cilla von Etzli-
berg SHSB 83627. Svart och gul. Uppf hrr Martin Gredig, Langacker, Schweiz.
Åg direktör Henrik Andreasson, Möln dal, innehavare av Kennel av Asabo, Lyftabro,
postadress Frillesås, telefon Frillesås 68. Joggi står till avelstjänst. Avgift 200 kr.

John Alberg 50 år

Den 13 maj fyller södertäljeavdelningens ordförande John Alberg femtio år.

John Alberg kom med i avdelningen år 1934 och har tillhört styrelsen de senaste tio åren, därav som ordförande sedan 1942. Han har med stor kunnighet och med ett levande intresse arbetat för brukshundssaken i vår stad och fört avdelningen framåt så att den nu omfattar ett 50-tal medlemmar.

God tävlingsförare, prisdomare och icke minst som instruktör för otaliga dressyrkurser har Alberg genom sitt lugn, sin pålitlighet och duglighet skaffat sig många vänner, som, då han nu inträder i de »äldre ungdomarnas» krets, önska honom lycka i fortsättningen samt höja för honom ett leve på hans högtidsdag.

Ex.

med sin bil skulle skjutsa mig dit, misslyckades i sitt försök att vräka en stor tankbil av vägen, vilket försök gjorde hans egen bil oduglig för vidare färd, medan tankbilen blev alldeles oskadad.

Något senare var jag i Uppsala och fungerade som magister Knutsson hos vår avdelning där. Frågesporttävlingen stod mel-

lan ett rottweiler- och ett schäferlag. Det förra laget vann — men rättvist! Vidare höll jag ett rapsodiskt föredrag med ljusbilder. Sen blev det dans till inpå småtimmarna, varefter jag fick åka bil till Kennel av Thonnebo, där — sedan man pratat hund, bara en liten stund — jag fick vila i en skön säng, väl bevakad av trevliga rottweilerhundar. Till Borås- och Uppsala-avdelningarna mitt hjärtliga tack!

Redan nu vill jag nämna två klubbmedlemmar, som nedlagt och nedlägger ett erkännansvärt arbete på att tillföra SBK nya medlemmar. Dessa bägge herrar är Axel Timan, innehavare av den välkända schäferkenneln Timmis, och Erik Söderberg, som f. n. bedriver ett intensivt träningsarbete med vändelsöhundarna och deras mattar och hussar. Det förtjänar påpekas att hr Timan även i fjol tillförde klubben ett icke oansenligt antal nya medlemmar. Heder åt sådana medlemmar!

Pärmarna till klubbens tävlingsprotokoll är en ganska dyrbar sak för avdelningarna. Det gäller därför att handskas varsamt med dessa. Jag vänder mig därför i första hand till herrar prisdomare med en uppmaning om att lämna dessa pärmar ifrån sig efter begagnandet. Det ligger annars i respektive avdelningars intresse att efter tävlingens slut tillse, att materielen »stannar» på orten.

Ett flertal tävlingsförare har framställt önskemål om att få se medeltalet av uppnådda poäng för varje moment. I anledning härav får jag uppmana tävlingsledningen att omedelbart efter varje prov göra denna uträkning och sedan tillställa åtminstone varje tävlingsdeltagare ett exemplar.

Sigfr. Sund

Lovande schäfervalpar

e Joggi v. d. Elfenwiese till salu

KENNEL AV ASABO

Pa Lyftabro, Frillesås

Tel. Frillesås 68

En maning

Då vi nu stå inför en ny säsong med prov för våra goda brukshundar, anser jag det vara påkallat med en uppmaning till alla aktiva tävlingsförare att i god tid lägga grunden till hundens framgång på tävlingsbanan. Hur är det, *har du*, bäste husse eller matte, *någon gång tänkt på att din tävlingskamrats fysik bör tränas upp, om han skall kunna hävda sig på en tävling?*

Ett exempel. Du har en god rapporthund, som du väntar dig mycket av under kommande tävlingsår. Du arbetar åtta timmar om dagen. Under tiden får hunden ligga hemma, med undantag för eventuell rastning någon minut. På söndagarna får han förstås följa med dig ut på en promenad, som i någon mån stärker hans kondition. Detta är allt!

Så kommer tävlingsdagen. Vad händer då? Jo, din hund — som startar som rapporthund — strejkar eller går mycket långsamt. Varför? Jo, därför, att han inte är genomtränad, vilket är nödvändigt för en hund, som skall göra sig gällande på en rapporthundstävling. Hunden vet nog att han skall löpa sträckorna och gör det också, men han orkar inte hålla någon högre fart, ty han blir trött och föredrar det bästa — ett lugnare tempo! Placeringen blir blygsam.

Där har du resultatet, därför att din hund fått ligga i dvala mellan tävlingsperioderna. Försök hålla honom vältränad året om genom utflykter med pulka, skidor, skogslöpning, cykelturer eller genom lek med annan hund och du skall finna,

20-årsjubileum

Svenska brukshundklubbens södertäljeavdelning har i dagarna firat sitt tjugoförårsjubileum med en lyckad fest på Malinsbo, där medlemmar med damer talrikt infunnit sig. Klubbmästaren konditor Alvar Eriksson hälsade de närvarande välkomna och ledde dessutom allsången, vilken klingade högt och glatt samt bidrog till den goda stämningen. Avdelningens ordförande, hr John Almqvist, höll högtidstålet, vari han särskilt uppehöll sig vid aktuella frågor rörande hundsporten.

Norrköpingsavdelningen

Norrköpingsavdelningen hade årsmöte den 15 februari på Stora Hotellet under ordförandeskap av fabrikör Ivar Bergvall, som lett avdelningens öden i hela fem år på ett mycket förtjänstfullt och uppskattat sätt. Han blev föremål för hjärtliga hyllningar, och fabrikör Widgren tolkade klubbens tacksamhet och överlämnade härunder blommor till hr Bergvall, som i sin tur tackade för gott samarbete och önskade klubben en ljus framtid. Hr Bergvall tackade även den avgående kassören, försäkringsinsp. K.-I. Karlsson, för allt energiskt arbete han nedlagt inom avdelningen.

Avd. chefsinstruktör har under året varit hr C. G. Gustavsson, som synnerligen förtjänstfullt skött denna så viktiga detalj. Av styrelseberättelsen framgick i övrigt, att 21 nya medlemmar beviljats inträde, att träningsplatsen besökts av de flesta medlemmarna, att flera träningsstävlingar och två officiella tävlingar, varav rikssegrarprovet, hållits, att avdelningen anordnat ett lotteri, som bidragit till att förbättra ekonomien och möjliggjort avd. att betala skulden på sportstugan, som värderas till 3000 kronor.

Företogs val av styrelse, som fick följande sammansättning: hrr C. G. Gustavsson, ordf., David Hjertqvist, v. ordf., Harry Widgren, sekr., Arne Kock, kassör, Stig Karlsson, materialf., Stig Altner, klubbm.

Efter mötet samlades medlemmarna till en gemensam supé. Musik och dans och ett glatt humör »utan morr och skäll» följde därefter.

att även du kan göra dig gällande på tävlingsbanan!

Egni Dmulhá

Allt var som det skall vara, när hundfolk kommer tillsammans för att ha roligt. Sekr.

Nyköpingsavdelningen

Den 7 mars 1947 höll SBK:s nyköpingsavdelning sitt årsmöte på restaurang Ambrosia. Anslutningen var i det närmaste 100-procentig. Sedan styrelse- och revisionsberättelserna genomgåts och godkänts, beviljades styrelsen ansvarsfrihet. I samband därmed påpekade emellertid en av revisorerna — Lillieros — att klubbkassan, som inte var särskilt stark, i fortsättningen skulle utnyttjas på ett bättre sätt. Den hade nämligen bl. a. använts till musik etc. vid klubbens fester, vilket inte kan anses riktigt. Medlen borde i stället användas exempelvis till resebidrag för vissa medlemmar, som bevista utställningar och tävlingar, eller till uppmuntran i annan form. Detta blev också mötets beslut.

Härefter företogs styrelseval. Sedan hrr Kanderup och Blomberg, vilka fungerat som respektive ordförande och sekreterare, undanbett sig återval, fick styrelsen följande sammansättning: Polisöverkonstapel Sten Lillieros, ordf.; Sergeant T. Nyrén, sekreterare; Sergeant R. Brandels, skattmästare; Herr R. Ekström, klubbmästare; samt övriga medlemmar hrr K. G. Kanderup och S. Gunnarsson; suppleanter hrr G. Gandéus och R. Karlsson; revisorer hrr K. G. Carlsén och S. Hellberg.

Vidare valdes följande sektioner: tävlings- och utställningssektion hrr Brandels, Gunnarsson, Lillieros, Nyrén, Kanderup, Gandéus och Engstrand. Damsektionen: frk Ahlgren, fru Gandéus, fru Kindblad, frk I. Johansson och frk Ljunggren. Nöjessektionen: frk Ahlgren, fru Lillieros och hrr R. Ekström och S. Jonsson; arbetssektionen hrr N. Olsson, E. Gustavsson och E. Hellberg; avelsråd hrr S. Gunnarsson (sch), E. Andersson (collie) och G. Gandéus (riesen).

Bland den mängd ärenden, som behandlades, kan nämnas, att beslut fattades om att en särskild damavdelning skall hålla uppvisning med sina hundar och vår duktiga, lilla klubbmedlem 14-åriga Ulla Ljunggren skall fungera som dressyrledare för denna, att medlemsavgifter till centralstyrelsen för till vpl-tjänstgöring inkallade medlemmar skall utgå ur klubbkassan, att valpsjukserum för

medlems hund, som fått valpsjuka, skall bekostas av klubben, att ägare av sällskapshundar skall upptagas som medlemmar och att deras hundar skall bilda en särskild dressyravdelning, att diskussionsmöten skall hållas samt att avdelningen skall försöka hyra, köpa eller bygga en egen sportstuga, varvid en frivillig uttaxering skall göras för att få nödigt startkapital. Fru Lillieros föreslog i samband därmed, att avdelningens damer skulle samlas till symöten och därefter under hand försälja eller lotta ut sina arbeten och att behållningen skulle tillfalla klubbkassan — ett förslag, som rönste livligt bifall.

Sedan den nyvalde ordföranden tackat de avgående styrelseledamöterna för nedlagt oegennyttigt arbete inom klubben, avslutades mötet. Vid det därefter följande kaffedrickandet gick diskussionens vågor höga, och den heliga gnista, som många medlemmar lade i dagen inför sina nya uppgifter, var beundransvärd och bådade gott för framtiden.

Avdelningens sedvanliga årsfest hölls den 29 mars 1947 på Stora hotellet under ganska stor anslutning. Stämningen blev från början god och detta vid en blick på smörgåsbordet, som vår klubbmästare åstadkommit — men så är han också anställd på hotellet. Allsången kom snart i gång och nådde sin höjdpunkt, då damerna och herrarna sjöngo växelvis »det är skönt att ha nå't kvar på gamla dar».

Prisutdelningen väckte jubel, då pristagarna fick priser av det skämtsamma slaget och som överensstämde med pristagarens sätt att sköta sin hund. En avvikelse härvidlag gjordes då den alltid unga flickan Lydia Ahlgren med sin Graff och Per Åslund med sin Aja, ty med dem vågade vi inte skämta, varför deras pris avvek något från leksakerna.

Kvällens clou blev dock vår internationelle medlems — artist Bengt Rundqvists — uppvisning med sina charmanta pudlar, som bl. a. dansade och rullade som vi dödliga, och vi kände oss som dressörer tämligen enkla, jämfört med hr Rundqvist.

Fru Gunvor Brandels passade på — då vi blivit lagom »varma» — och sålde lotter till en babyutstyrelse, som vanns av Ajas husse Åslund, som har en fyra månaders baby.

Innan vår gode Gunnarsson hunnit prata riktigt färdigt »hunnt» och då vi dansat oss lagom svettiga, var det tid för uppbrott från 1947 års lyckade årsfest!

Sten Lillieros

Ett angenämt avbrott i den långa raden av pokaler och andra standardpriser utgör denna bronsschäfer i relief, som klubbmedlemmen Ragnar Jansson, Stockholm, uppsatt som vandringspris inom avdelningen. Det väl utförda och vackra priset, vars storlek är 30×25 cm, ingår i en mindre upplaga och kostar 60 kronor. Klubbar och enskilda rekommenderas köpa detta direkt från konstnären Nils Equist, Esplanaden 2, Sundbyberg.

Enkla råd

Nybörjaren är i allmänhet osäker hur han skall sköta tiken och valparna vid och närmast efter valpningen. Några enkla råd härvidlag kan vara på sin plats, om redaktören tillåter.

Sedan tiken valpat, skall man se till att hon får en ren och torr plats och att hon lämnas ifred med sina små. Man får inte bli förvånad om tiken under 4—5 första timmarna efter valpningen visar sig ointresserad av föda, ty om inga komplikationer tillstöter återfår hon nog snart sin matlust i normal omfattning. Ibland kan det hända, att tiken är så rädd om sina små, att hon helt uraktlåter förtära föda av något slag. Tvångsmatning kan t. o. m.

bli nödvändig. Ge henne i så fall litet varm mjölk, buljong med grädde, äggula etc. Rå köttfärs ej att förakta.

Valparna skall man inte mer än vad som är oundgängligen nödvändigt vidröra omedelbart efter födseln. Skötseln av dessa kan man tryggt överlåta åt modern, som nog bäst klarar den saken på ett sätt, som överensstämmer med naturen. Under de två till tre första veckorna brukar man som regel inte behöva oroa sig för valparnas välbefinnande. Förhålla de sig tysta och lugna, då kan man känna sig nöjd, ty då må de bra. Börja de däremot skrika, då har man skäl befara, att modersmjölken är otillräcklig — ibland beroende på att tiken fått för knapp och för litet närande föda.

När valparna (av de s. k. brukshundsraserna) blivit omkring fyra veckor gamla, bör de få s. k. tillskottsföda — ett extra mål per dag, bestående av utspädd komjolk. Lämplig blandning är t. ex. en liter mjölk och en halv liter vatten. Blandningen bör hålla en temperatur av 38° C. Någon vecka senare kan komjölken utan risk ges outspädd. Efter uppnådda fem veckors ålder kan det vara lämpligt att dryga ut rena mjölkdieten med havremust, kokt på mjölk. Vi sex till sju veckor kan man begynna ge dem något fast föda, t. ex. riskaka (om man har förstås), äggstanning o. d., även små portioner malet kalvkött omväxlande med fisk skadar inte.

Detta några tips så där i största allmänhet, och skulle dessa inte tillfredsställa er, då torde ni böra vända er till en veterinär eller till någon känd uppfödare och begära råd.

Kalle på spången

Skellefteåavdelningen

avhöll sitt årsmöte den 8 februari 1947. Det var tämligen välbesökt. Många förslag hade framlagts och diskuterades livligt. Klubbens verksamhet har under det gångna året varit gott. Ny övningsplats har anskaffats. Där har hinder av olika slag uppsatts. Medlemmarna ha flitigt deltagit i träningarna. — Vi söka dock med ljus och lykta efter en lämplig instruktör!

Vi se optimistiskt på framtiden, ty vi kunna glädja oss åt ökat medlemsantal med drygt

60 % från föregående år. Vårt hopp är därför ökat intresse för vår verksamhet.

Vårt hundmateriel är ganska gott. Schäfern är dominerande, närmast boxern, av vilken ras ha har några goda exemplar. Tyvärr deltagar icke boxerägarna på våra träningar (Varför?). Dobermannpinschern är också representerad.

För att göra klubben ytterligare känd, annonserar vi i ortspressen om vår verksamhet och företager då och då pulkafärder genom staden.

Styrelsen har följande sammansättning: ordf. Bernt Lindström, v. ordf. Arne Wiklund, kassör Gunnar Nerdahl och sekr. Elis Perne-skog.

Arsmötet avslutades med en liten fest, det trollades, dansades och åts och glädjen stod högt i tak. En sportpulka lottades bort och bidrog till att öka klubbkassan. Fram på små-timmarna skildes vi åt — glada och nöjda med den lyckade klubbaftonen. A. W.

Västeråsavdelningen

Lördagen den 1 februari 1947 samlades ett 35-tal medlemmar med hustrur, fästmör och flammor till en kombinerad knyt- och pjäxfest i en sportstuga vid Skerike, dit resan företogs i buss. Trots en liten motgång med anledning av en »rökande spis», blev det snart hög luft. Toppunkten nåddes, då revisor Holmén tog fram sin luta och sjöng — sjöng som aldrig förr Värmlandsbröllop, som knep den verkliga applådåskan. Att sedan »Kaffetären den bästa är» blev till fullo bevisat, ty både två- och tre- och fyrtären fick tagas fram.

En ryggsäck lottades bort och vanns av klubbmästaren Lundberg, som i glädjeyran över Fortunas gunst gav en uppvisning i plastisk dans, vilken kunnat göra självaste Teodora grön av avund. Hans färdighet i denne genre kommer vi givetvis att utnyttja vid framtida fester! »Kvastdansen» väckte jubel, särskilt då herrarna fick nöjet att bli föremål för damernas rivalitet — det är väl sällan som en stackars karl får tillfälle att bli omfamnad av många och sköna damer på en och samma gång?

Vid »trollslaget» rymdes stugan ut och färden ställdes till busshållplatsen under glam och sång och klart lysande bloss. Så reste vi in till staden, där vi skildes åt och hoppades att återigen få träffas till liknande glädjestunder. Välkomna åter, festkommittéerade!

Prislista

från Västeråsavdelningens officiella bruksprov i Västerås den 7—8 september 1946.

Appellklass: 1) Rick av Raggåsa, 3175 VV, sch, H. Åstrand, Stockholm, 273 p, 2) Key, 4848 VV, sch, E. Edin, Västerås, 267 p, uppfl och 3) Bibban av Björka, 4203 VV, sch, A. Johansson, Västerås, 235½ p, gk.

RAPPORTHUNDAR

Nybörjarklass: 1) Rita av Aros, 205 XX, sch, H. Österberg, Västerås, 371 p, uppfl, 2) Zaida, 1992 UU, sch, R. Rosenqvist, Västerås, 348 p, gk.

Segrarklass: 1) Ch Robbin, 415 SS, sch, H. Wendin, Uppsala, 497 p, 2) Rigo av Aros, 338 SS, boxer, C.-Å. Hultgren, Västerås, 462½ p, 3) Branthems Bonzo, 2444 TT, sch, E. M. Holst, Västerås, 424 p, 4) Jessy, 202 XX, sch, O. Lönn, Västerås, 411 p, 5) Rinti, 41 UU, sch, H. Westman, Köping, 406 p. *Samtliga uppnådde certifikatpoäng.*

SKYDDSHUNDAR

Segrarklass: 1) Sacco Excelsior, 2577 PP, sch, frk A. Lundén, Västerås, 611 p, *certifikat, bruksprovschampionat*, 2) Zorro, 898 VV, sch, K. Zeidlitz, Västerås, 604 p, gk, 3) Master Kid, 6917 VV, doberm, I. Åhlund, Västerås, 602 p, gk, 4) Enghälls Buddy, 319 RR, sch, H. Widgren, Norrköping, 591 p, gk, och 5) Addo Excelsior, 2046 RR, sch, M. Andersson, Västerås, 469 p, gk.

Den 12 mars 1947 kunde Västeråsavdelningen anteckna sitt första »utsocknes» tillskott i medlemsstocken, då ett 15-tal hundintresserade hallstahammarsbor beslutade förena sina »hundöden» med avdelningen i gurkstaden vid ett sammanträde, sam leddes av ingenjör Olle Olsson. De närvarande uttalade en önskan om att ett intensivt samarbete med västeråsavdelningen skulle komma till stånd, vilket samarbete f. n. hindras genom den rådande valpsjukeepizotien, som vi hoppas snart skall draga hädan.

Västeråsavdelningens ombud, ingenjör Berg, redogjorde över SBK:s organisation och verksamhet och lämnade i övrigt en del upplysningar av olika slag till intresserade hundvänner, som ännu inte blivit varma i kläderna.

Hallstahammarsektionens styrelse består av ingenjör O. Olsson, ordf., fru E. Andersson,

sekr., hr H. Westin, kassör, samt hrr T. Hallberg, N. Ericsson och ing. Berg.

Sektionen är att gratulera till att inom sig ha en så intresserad instruktör som hr Hallberg, som under långvarig militärtjänstgöring vid AH fått lära sig dressyrarbetets A och O. Dess styrelse har också fått den sammansättning, som borgar för en livlig och resultatbringande verksamhet bland Hallstahammars hundfront.

Västeråsavdelningen önskar sina nya kolleger hjärtligt välkomna i kamratkretsen och hoppas på många trevliga fighter på tävlings- och utställningsbanorna.

B

Uddevalla

Följande hundar ha avlagt godkänt anlagsprov i Uddevalla den 10 och 24 november 1946.

Bossie 5855/46, sch, äg Gunnar Bååth, Uddevalla, 211,3 p, Ano 3868 VV, sch, äg Arne Göteborg, Uddevalla, 221,3 p, Ariel (Dolly) 3869 VV, sch, äg Gustaf Forsberg, Uddevalla, 236 p, Jackie 365/46, cocker spaniel, äg Lars-Eric Lindgren, Uddevalla, 216 p, Tussie (ej stamboksförd) boxer, äg Axel Andreasson, Uddevalla, 207 p, Puck (ej stamboksförd) sch, äg Edgar Sahlin, Vänersborg, 213,3 p, Tarito 2281/46, rottw, äg Daniel Johansson, Uddevalla, gk, Varro 8154/46, sch, äg Halward Schwutz, Uddevalla, gk.

Stockholmsavdelningen

Medlemmar, som önskar bilda särskilda träningsgrupper för särskilt ortsområde, torde till styrelsen inkomma med ansökan härom, och kommer styrelsen att omgående behandla dylikt ärende.

Avdelningsstyrelsen: Ordförande köpman Axel Hellgren, vice ordförande tjänsteman Anton Angmar, sekreterare järnhandlande Jonas Widlund och skattmästare verkmästare Ernst Guldbrandson.

Kommittéer, utskott m. m.: Verkställande utskott: ledamöter hrr Hellgren, Angmar, Guldbrandson och Widlund; kursinspektör hr Angmar; stugfogdar och materielförvaltare hrr Eric Gustavsson och M. Svensson; examensnämnd hrr Berneck, Guldbrandson, Gösta Olsson, Widlund, suppl. hr Friberg; bruksprovskommittén hrr G. Olsson, M. Svensson, Törn-

kvist, B. Hansson, G. Pettersson och G. B. Gustavsson; annonskommitté hr Friberg, fru S. Swärd, hrr G. Pettersson, B. Blomberg och B. Hansson; prisanskaffningskommittén hrr B. Hansson, B. Blomberg, G. B. Gustavsson, Rosén och konsulterande ledamot skattmästaren; redaktionskommittén hrr Eric Gustavsson och B. Hansson; studie-, press- och propagandakommittén hrr B. Hansson, Eric Gustavsson och B. Blomberg. Utan särskild funktion hr Gunnar Svensson.

Sekreterarens adress: Sveavägen 140, Stockholm. Tel. 31 42 47 och 32 23 77, bostaden 45 06 33.

De medlemmar, som disponerar persedelskåp i sportstugan, torde — sedan styrelsen därom fattat beslut — till någon av herrar Melvin Svensson, Tallvägen 3, Helenelund, eller Eric Gustavsson, Klensmedsvägen 36, Stockholm 32, inbetala fastställd årshyra kronor 2:—, vilken inbetalning skall ha skett före den 15 maj 1947.

Varför och hur kan man vara elak mot djur

Det är i sanning mycket beklämmande att läsa sådana rubriker i tidningarna såsom »En månad för djurplågeri» etc. Den enda ljuspunkten är — förutom det ådömda straffet — att tidningspressen i ganska skarp ton kommenterar händelsen. Jag har roat mig med att saxa det som kvällstidningen »Expressen» skrivit om ovanstående händelse på sin ledarsida:

»DJURPLÅGERI

i olika former har tidigare varit föremål för en uppmärksammat artikelserie i Expressen. Utom den s. k. menageriförordningens uppenbara brister, som tillåter kringförandet av djur under camouflage av »dressyr», och den dåliga kontrollen över hund- och hästhandeln framhölls där från djurskyddshåll bl. a. tendensen att göra domstolsutslagen för djurplågeri alltför milda i förhållande till brottets art. Medvetet djurplågeri, framsprunget ur förakt för livsvärdet hos djuren och stundom ren sadism, kan aldrig försvaras eller moraliskt bagatelliseras. Det är på sitt sätt lika avskyvärt som förbrytelser mot män-

niskor. Det stora flertalet reagerar också lyckligtvis mycket känsligt härvidlag. Även händelser utanför den svenska lagens räckvidd — den olyckliga amerikanska hästtransporten, som anlöpte Hälsingborg — och frånstötande behandling av djur som inte är påvisbart djurplågeri, såsom kattstryppningen vid Ystadsläroverket, har upprört det allmänna samvetet.

I går dömdes en person för grovt djurplågeri mot en hund till en månads fängelse, en relativt sett hårdare straffutmätning än man är van vid. Expressen publicerar i dag denne persons namn, och vi skall i fortsättningen inte tveka att göra likadant när det gäller förövare av svårare djurplågeri.»

Om själva händelsen och om straffets ådömande skriver Expressen på en annan plats:

»En Forsbackabo har av Gästriklands östra domsaga dömts till en månads fängelse för grovt djurplågeri mot en hund.

Den dömda är 49-åriga järnarbetaren Roy Sahlberg.

Mannen hade fått hunden till skänks genom att svara på en annons, som var riktad till »verklig djurvän». Som upprinnelse till djurplågeriet skyllde han på att han druckit sprit och att han kommit överens med hustrun att göra sig av med hunden.

Han hade släpat djuret, en foxterrier, till skogen och där slagit hunden över ryggen med ett vedträ och låtit den lida svårt ända tills andra personer befriade terriern från plågor. Nu efteråt ångrade han sitt tilltag, sade han, och han kunde inte förstå vad som »flugit i honom».

Av ovanstående kan man konstatera, att spritpåverkade personer och djur inte hör ihop.

B. H.

För underlättandet av expeditonsarbetet hemställs, att vederbörande lokalstyrelser vid insändandet av medlemsförteckningar å dessa upptaga namnen i bokstavsordning.

Vidare anmodas vid bruksproven fungerande prisdömare att omedelbart efter avslutade prov till Centralstyrelsen insända förteckning över uppnådda resultat, därvid dessa förteckningar böra vara uppgjorda så att ingen korrigeringsbehöver företagas.

Vi och våra hundar

av — n —

Olika omständigheter gör kanske att man blir hundägare. En god vän har en tik, som fått valpar. Man går till honom på besök och får se de små liven. Resultatet blir blott ett, man kommer hemsläpande med en valp — för all del endast tagen på prov — och så är man hundägare. Ett annat exempel: En morgon, då man kommer ut på förstutrappan, står där en hund, en sådan där »rännarjycke», som man av ren djurvänlighet ger en bit mat. Hunden tycker om behandlingen och stannar och så är man hundägare! Ett tredje exempel, som väl inte heller är så ovanligt: Man råkar av en händelse passera förbi ett hundhandlarfönster — en hundaffär — i vilket ligger några små valpar av kanske obestämbar ras. Man stannar och tittar och finner dem så förfärligt söta och rara. Detta motiverar ett besök i butiken, som man därefter — sedan man blivit fackmässigt behandlad av affärsmannen — lämnar med ett litet knypte till hundvalp. Man har blivit hundägare, inte efter moget övervägande, *utan av en ren slump!*

Sedan finns en annan kategori människor, som med noggrann beräkning fattar sina beslut och köper måhända en valp under fullt medvetande om vilka nackdelar, som är förknippade därmed. En person av detta slag vet också, att en hund kan ge mycket, som vi människor längtar efter, nämligen kärlek och tillgivenhet. *Äkta kärlek!* Ty för den fyrbente vännen är falskhet ett okänt begrepp. — Även om alla dina »Vänner» — sedan det eventuellt gått »gålet» för dig, ekonomien har blivit mindre lysande, möjligheten att bjuda på fina middagar finns inte längre etc. — vänder dig ryggen och tydligt annonserar sin ringaktning, då har du i alla fall en vän kvar — du har din hund, som helt struntar i taxeringskalendern och som ingenting högre önskar än att få vara din verkligt goda och oförfalskade vän!

Den som så där slumpartat blivit hundägare blir kanske besviken. Han konstaterar att hållande av hund är förknippat med både arbete och ansvar, han blir missnöjd och kanske även ovänlig mot det

oskyldiga djuret, som han aldrig kan lära sig riktigt förstå.

Den andre däremot, som efter moget övervägande blivit hundägare, blir aldrig besviken, ty han visste redan från början vad som väntade honom, nämligen arbete, besvär och uppoffringar av allehanda slag, men han gör allt för sin vän, som i sin tur ger husse så mycket av kärlek och tillgivenhet, att detta uppväger allt!

Man kan ställa sig den frågan, vad innebär då ett moget övervägande? Följande frågor och svar kan delvis tjäna som rättesnöre, då det gäller att skaffa sig en god hund.

Skall man köpa en valp eller en fullvuxen hund?

Om man inte lägger huvudvikten vid att bli ägare till en i exteriört avseende fulländad hund, då kan man köpa en valp. Är det däremot fråga om motsatsen, då torde det nog vara klokast att köpa en fullvuxen hund, som man kan se, hur den ser ut.

Skall man köpa en hund eller tik?

Utän tvekan kan man från första början fastställa, att en tik är lättare att handskas med för folk i allmänhet och detta därför att hon är s. a. s. mera »hemtrogen» än hanhunden, som av helt naturliga skäl har benägenhet att »rädda omkring från ort till annan», för att använda lösdriagarlagens ord. Tikarna är dessutom betydligt mildare och medgörligare än de kraftigare och även i många fall mera energiska hanhundarna. Den kunnige hunduppfostern har naturligtvis ingen nämnvärd svårighet med någondera, men här är det fråga om nyblivna hundägare och inte fullfjädrade dressörer.

Vilken ras skall man välja?

Som tur är, så är smaken olika. Ett passas den ene, ett annat den andre. För min del förfäktar jag den bestämda åsikten, att man skall köpa en hund av den ras, som mest intresserar en. Modenyck eller annat får inte diktera valet, som då kan bli mindre lyckat. Men en sak kan man dock yrka på — *köp en rasren hund!* Därmed vill jag inte på något sätt påstå, att en hund av blandras är sämre än de rasrena, ty den kan såsom hund betraktad bli den bättre. Då vi som bekant har sinne för det sköna, ligger det i alla fall närmast

till hands, att vi fastnar för den rasrena hunden.

Var skall man då finna den rasrena och prima hunden?

Det finns många goda och utpräglade ansvarskännande uppfödare — utan eller innehavare av inregistrerat kennelnamn, om vars anseende vederbörande är mycket mån. Vänd er till en sådan och råder någon tvekan, vänd er då till SBK och begär upplysning i saken!

I detta sammanhang vill jag nämna några ord om hundgårdar och hundgårdsuppfödning, som tidigare varit föremål för behandling i denna tidskrifts spalter. En ganska allmän uppfattning är nämligen rådande, att valpar — uppfödda i hundgård — är sämre beträffande karaktären än sådana, uppfödda i »familj»! Denna uppfattning kan visserligen i vissa fall vara berättigad — men absolut inte i alla! En s. k. hundgårdsvalp behöver ej ha eller få sämre temperament eller karaktär än andra valpar, om den blir skött på ett rätt sätt.

En kennel, som håller hundgård och vars ägare kan sin sak och är verklig djurvän och därtill mån om sitt anseende, behöver inte alls leverera mindervärdiga valpar, utan fullt ut lika goda som vilken annan uppfödare som helst.

Det är ju självklart, att en unghund, som under hela uppväxttiden levt bakom hundgårdsstängslet, inte kan bliva och vara som andra hundar av samma ålder. I hundgården verkar den kanske fullgod beträffande temperament och karaktär, men kommer den utanför, då känner den sig bortkommen och främmande och uppträder som regel misstänksamt eller på annat sätt skyggt. *Unghunden har kommit i en »annan värld», där han har svårt att finna sig tillrätta.* (Forts. nästa nr)

Prövningsanordningarna

Verkställande utskottet har fastställt priset på provningsordningarna till kr. 1: 50. Vidare har VU beslutat att distributionen av provningsordningarna skall ske kollektivt till lokalavdelningarna och alltså icke direkt till medlemmarna. Lokalavdelningarna debiteras ett pris av kr. 1: — per exemplar och äger sedan tillgodogöra sig prisskillnaden.

Rottweilerh. ch. Ray, SKKS 601 TT
står till avelstjänst.

Äg. Herr Oscar Persson, Sägargat. 18,
4 tr., Stockholm. Tel. 41 95 43.

Schäferhunden

AMI AV TREBERGSKLIPPAN 1442TT,
står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Fr. **ASTRID UEBEL**

Trädgårdsgatan 19, Alingsås - Tel. 1081

Dobermannpinschern

Champion Nackaskogens Ajax 960 VV
står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Byggmästare **ELIS RUNSTEN**
Stenkullavägen 7, Sthlm - Tel. 52 44 46

Schäfervalpar

e imp. Joggi von der Elfenwiese u Glory
av Tågabo färdiga att levereras avmas-
kade och registrerade omkring 1 juni.
Lämpligt tillfälle för uppfödare att till-
föra kenneln nytt blod. Pris 200 kr.

Svar till **KENNEL AV TÅGABO**
pr. Hindby - Tel. 196 20 M:ö

Prima schäfervalpar

födda 21/3-47, e Regin av Fenrisulven,
u Raggåsa Rixie, till salu.

Äg **NILS HELLKVIST**
Kanalvägen 10, Tureberg - Tel. 35 12 54

Schäfervalpar

fallna efter importerade Joggi von der
Elfenwiese u Ylva SKKS 412 VV kunna
nu påtingas för leverans i början av juni.
Båda föräldrarna erövrade vardera 2 st.
1:a pris i segrarklass på SKKS utställ-
ningar 1946.

S. NYBERG, Tierpsgatan 13, Gävle
Tel. 5241

Cyklar, cykeltillbehör och hundartiklar

köpes bäst hos

AXEL HELLGREN
Skånegatan 87 Stockholm
Tel. 41 27 92

Schäfervalpar

e Wernerhus Billo Dsk HSB 87239 (e Ch
Billo v. S:t Magni u Ch Lilliengaards
Katja) u Trollsjöns Raksha 2479 TT
(e Ch Rosenhofs Muck u Gri-Gri).
E. BERG, Malen, Båstad - Tel. 93

HUNDAR mottagas för inackordering.
RUNE PERSSON, Hamre, Trönödal
Tel. Söderhamn 960 95